

Sygn. akt I Ca 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska /spr./

SO Krzysztof Nowaczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku T. N.

z udziałem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 8 października 2013 r. ,sygn. akt I Ns 388/12

postanawia:

1. sprostować zaskarżone postanowienie w punkcie I (pierwszym) przez zastąpienie słów:

- „gazociągu wysokiego ciśnienia DN 110 i DN 63” słowami „gazociągu średniego ciśnienia (...)i (...)”,

- „biegłą J. S.” słowami „biegłego K. H.”;

2. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie III (trzecim) i ustalić, że uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

3. oddalić apelację w pozostałym zakresie;

4. zasądzić od uczestnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz wnioskodawczyni T. N. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 3/14

UZASADNIENIE

T. N.wniosła o ustanowienie za wynagrodzeniem wynoszącym 900 zł rocznie służebności przesyłu na stanowiącej jej własność nieruchomości - działce gruntu o numerze ewidencyjnym (...)o powierzchni (...) ha położonej w M., dla której

Sąd Rejonowy w Ostródzie Zamiejscowy wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) na rzecz uczestniczki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(...) spółka z o. o. przychyliła się do wniosku o ustanowienie służebności przesyłu na rzecz uczestnika polegającej na prawie korzystania z tej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla eksploatacji i zapewnienie prawidłowego, niezakłóconego działania gazociągu średniego ciśnienia, jednak zakwestionowała wysokość żądanego wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 8 października 2013r. ustanowił na rzecz następczyni uczestniczki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na nieruchomości położonej w M., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostródzie VI Zamiejscowym Wydziale Ksiąg Wieczystych w M. prowadzona jest księga wieczysta nr (...) służebność przesyłu nieograniczoną w czasie polegającą na prawie korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym do eksploatacji i zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania posadowionego tam gazociągu wysokiego ciśnienia (...) i (...), dokonywania jego kontroli, przeglądów, modernizacji i remontów, usuwania awarii lub wymianie jego elementów i urządzeń według przebiegu oznaczonego na mapie sporządzonej przez biegłą J. S., znajdującej się na karcie 199 akt sprawy, która stanowi integralną część postanowienia, obejmującą pas gruntu o łącznej powierzchni 633 m kw.; zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawczyni kwotę 5.124,95 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności, a także kwotę 1.084 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz nakazał ściągnąć od uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostródzie kwotę 922,37 zł tytułem nieuiszczonych wydatków.

Postanowienie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

Wnioskodawczyni T. N. jest właścicielką nieruchomości gruntowej, działki o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,4932 ha położonej w M. zabudowanej domem jednorodzinny w zabudowie bliźniaczej i budynkiem gospodarczym, dla której Sąd Rejonowy w Ostródzie Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w M. prowadzi księgę wieczystą nr KW (...). Działka znajduje się terenie nie objętym planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego, natomiast w studium uwarunkowań i kierunków rozwoju, zagospodarowania przestrzennego miasta M. znajduje się w strefie oznaczonej jako tereny centrum. W najbliższym sąsiedztwie działki znajduje się zabudowa jednorodzinna mieszkalna. Nieruchomość jest wyposażona w podstawowe urządzenia infrastruktury technicznej, ma regularny kształt i jest w znacznej części jest niezabudowana.

Gazociągi dystrybucyjne średniego ciśnienia gazu na terenie miasta M. projektowane i budowane były w latach 1997-1998. Działkę nr (...) stanowiącą własność wnioskodawczyni otacza z trzech stron gazociąg średniego ciśnienia, po stronie zachodniej działki gazociąg 110 mm, na długości 25 m, po stronie północnej działki gazociąg 110 mm na długości 149 m, i po stronie wschodniej gazociąg 63 mm na długości 30,1 m. Szerokość strefy bezpieczeństwa dla gazociągu średniego ciśnienia 110 mm wynosi 3,11 m, dla gazociągu 63 mm, wynosi 3,063 m, po 1,5 m po każdej stronie gazociągu. Obszar nieruchomości zajętej pod służebność wynosi łącznie 633 m², a wynagrodzenie jednorazowe za ustanowienie służebności biegły wyliczył na kwotę 5 124,95 zł.

Zgodnie z art. 305¹ k. c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k. c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

W przedmiotowej sprawie bezsporna pomiędzy stronami była potrzeba uregulowania tytułu prawnego uczestnika postępowania do korzystania

z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie posadowienia i korzystania z gazociągu posadowionego na działce nr (...). Nie ulega także wątpliwości, że ustanowienie służebności jest w przedmiotowej sprawie konieczne dla właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych.

W związku z powyższym, należało obciążyć nieruchomość wnioskodawczyni służebnością przesyłu na rzecz uczestnika według przebiegu wyznaczonego przez biegłego geodetę K. H. na mapie k. 199 o czym orzeczono jak w sentencji postanowienia, przyjmując iż powierzchnia gruntu zajętego pod służebność wynosić będzie po 1,5 m z obu stron od skrajów gazociągu, łącznie 633 m².

Ustalenie obszaru niezbędnego do prawidłowego wykonywania służebności przesyłu wymagało wiadomości specjalnych i w tym zakresie orzeczenie oparto na opinii biegłego z zakresu gazownictwa M. J.. Biegły w swojej opinii stwierdził, że strefa ochronna dla gazociągów wybudowanych w M. przebiegających pod ciśnieniem do 0,4 MPa powinna być ustalona w oparciu o załącznik Nr 1 do Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 roku, w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139 z dnia 7 grudnia 1995 r., poz. 686).

Zgodnie z Rozporządzeniem podstawowa odległość bezpieczna gazociągów, pracujących pod ciśnieniem do 0,44 MPa wynosi dla budynków i drzew 1,5 m. Podane wyżej odległości bezpieczne dotyczące odległości pomiędzy skrajniami rury gazowej i obrysu obiektu. Szerokość strefy bezpieczeństwa wynosi dla gazociągu 110 mm 3,11 m, dla gazociągu 63 mm 3,063 m. Całkowita powierzchnia stref bezpieczeństwa dla gazociągów na działce nr (...) w M. utożsamiana przez biegłego ze służebnością przesyłu obciążająca tę działkę wynosi 633 m². Opinia ta nie była ostatecznie kwestionowana przez uczestników postępowania. Każda służebność jest w istocie ograniczeniem prawa własności przysługującego właścicielowi, przy czym służebność przesyłu nie obciąża w równym stopniu całej nieruchomości, ponieważ jest wykonywana jedynie na jej fragmencie. Obszar nieruchomości zajęty pod służebność to właśnie obszar gruntu, w którym w związku z istnieniem urządzeń przesyłowych uprawnienia właściciela doznają ograniczeń.

W ocenie Sądu powierzchnia zajęta pod służebność o szerokości nieco przekraczającej 3 m zagwarantuje prowadzenie prawidłowej obsługi i eksploatacji gazociągu, zapewni bezpieczny dostęp w celu np. wymiany, przeglądu, oględzin, okresowej konserwacji.

Sporna pomiędzy stronami była wysokość należnego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Przepisy kodeksu cywilnego regulujące sposób sądowego ustanowienia służebności przesyłu wskazują, że wynagrodzenie to ma być „odpowiednie”. Wynagrodzenie powinno być proporcjonalne do stopnia ingerencji w treść prawa własności, uwzględniając wartość nieruchomości i w takim kontekście mieć na względzie straty właściciela z uszczuplenia prawa własności (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 kwietnia 2012 roku w sprawie II CSK 401/11. LEX nr 1211144).

Wynagrodzenie w zasadzie powinno być jednorazowe, nie wyklucza się przyznania go w postaci świadczeń okresowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1969 roku, III CRN 379/68, OSNCP 1965, Nr 12, poz. 223). Powinno się uwzględniać okoliczności sprawy i interes stron. Orzeczenie obowiązku świadczenia okresowego przy niedopuszczalności zmiany wysokości może doprowadzić do deprecjacji jego wartości, stąd interesy właściciela lepiej mogą być zabezpieczone przez jednorazową. Z opinii biegłego K. H. wynika, działka w znacznej części nie jest zabudowana i w tym zakresie może być wykorzystywana na cele zabudowy jednorodzinnej, rozważa ona również wszystkie pozostałe elementy niezbędne do ustalenia wynagrodzenia. Biegły przy określeniu wartości służebności przesyłu posłużył się wzorem $Ws = Pn \times W1 \times Kn$, gdzie Ws- oznacza wartość służebności przesyłu, Pn- powierzchnię pasa ograniczonego użytkowania, W1- wartość rynkową 1m² przed obciążeniem służebnością, Kn- współczynnik określony przez wyceniającego, uwzględniający inne elementy wpływające na wartość szacowanej nieruchomości (sposób współkorzystania z gruntu, sposób umiejscowienia na działce urządzenia, itp.). Biegły dokonał

określenia wartość służebności przesyłu w oparciu o powierzchnię strefy ograniczonego użytkowania wykazaną przez biegłego z zakresu gazownictwa- 633 m², przy określeniu wartości rynkowej 1m² gruntu przed obciążeniem służebnością – 21,20 zł i przy zastosowaniu współczynnika Kn- 0, (...) na kwotę 5 124,95 zł wynagrodzenia jednorazowego. Wynagrodzenie wyliczone przez biegłego jest wynagrodzeniem odpowiednim za ustanowienie służebności, jest proporcjonalne

do stopnia ingerencji posiadacza służebności w treść prawa własności, ponadto uwzględnia wartość nieruchomości, nie może ono bowiem przekroczyć wartości rynkowej gruntów, na których się ją ustanawia..

W realiach niniejszej sprawy brak było podstaw do ustalenia wynagrodzenia w formie okresowej, z podkreśleniem, iż w dotychczasowym orzecznictwie preferuje się jednorazowe wynagrodzenie.

Zgodnie z art. 520 § 1 k. p. c. każdy z uczestników postępowania nieprocesowego ponosi koszty postępowania związane ze swoim uczestnictwem

w sprawie. W myśl § 2 tego artykułu jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub interesy ich są sprzeczne, Sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego

z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Zdaniem Sądu istniały podstawy do obciążenia uczestnika kosztami postępowania. Uczestnicy byli w różnym stopniu zainteresowani rozstrzygnięciem. Ustanowienie służebności leżało w interesie uczestnika i to uczestnik powinien dążyć do uregulowania stanu prawnego korzystania z nieruchomości osób trzecich dla prowadzenia własnej działalności gospodarczej, dlatego też Sąd nałożył na uczestnika obowiązek zwrotu kosztów postępowania. Z uwagi na fakt, że dowody z opinii biegłych zostały przeprowadzone w interesie uczestnika, który w ten sposób uzyskał tytuł prawny do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy należało nakazać ściągnąć od niego poniesione tymczasowo wydatki na opinie biegłych.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła apelację od tego postanowienia zaskarżając je w części, tj. w zakresie:

1. punktu 1 w części dotyczącej określenia rodzaju gazociągu oraz powierzchni przesyłu,
2. punktu 2 w całości,
3. punktu 3 w całości.

Skarżąca zarzuciła orzeczeniu:

I. naruszenie prawa procesowego:

1. przepisu art.325 kpc w zw. z art.365§1 kpc w zw. z art.361 kpc poprzez jego

błędną wykładnię i nieuzasadnione przyjęcie, sentencja wyroku może zawierać sformułowania niedookreślone, w szczególności nie pozwalające na jednoznaczne określenie terytorialnego zakresu uprawnienia uczestnika korzystania z nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu,

2. naruszenie art.233 kcw zw. z art.229 kc poprzez określenie w punkcie 1 postanowienia rodzaju gazociągu jako gazociągu wysokiego ciśnienia (...)i (...), podczas gdy bezspornie chodziło o gazociąg średniego ciśnienia (...)i (...),

3. naruszenie art.233§1 kpc w zw. z art.328§2 kpc poprzez dokonanie wybiórczej, a nie swobodnej oceny dowodów przez pominięcie pisma uczestnika z dnia 20 listopada 2012r. i nieprawidłowe stwierdzenie, że uczestnik nie kwestionował opinii biegłego z zakresu gazownictwa oraz przyjęcie opinii jako podstawy do określenia powierzchni służebności przesyłu bez rozważenia zarzutów uczestnika, a także oparcie na opinii biegłego oszacowania wynagrodzenia za ustanowienie służebności,

4. naruszenie art.520§1 kpc poprzez jego niezastosowanie i niesłuszne oparcie orzeczenia o kosztach postępowania zgodnie z wyjątkiem od zasady ponoszenia kosztów w postępowaniu nieprocesowym w sytuacji, gdy uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani w rozstrzygnięciu sporu, na co wskazuje ekwiwalentność uzyskania przez wnioskodawczynię stosownego wynagrodzenia za ustanowienie służebności,

II. naruszenie prawa materialnego :

1. naruszenie przepisu art.305¹ kc poprzez nierozstrzygnięcie o istocie sprawy ze względu na pominięcie w zaskarżonym postanowieniu wskazania szerokości stref kontrolowanych stanowiących integralny element prawa służebności przesyłu,

2. naruszenie przepisu art.305¹ kc w zw. z §10 ust.6 pkt 3 lit.a rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie z dnia 26 kwietnia 2013r. (Dz.U. z 2013r. poz.640) w zw. z art.316 kpc w zw. z art.328 kpc w zw. z art.361 kpc poprzez nierozstrzygnięcie o istocie sprawy z uwagi na niewskazanie szerokości stref kontrolowanych oraz oparcie stanu sprawy na przepisach nieobowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy poprzez określenie powierzchni służebności przesyłu na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Przemysłu im Handlu z dnia 14 listopada 1995r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz.U. z 1995r., Nr 139, poz.686)

3. naruszenie przepisu art.305² kc poprzez przyznanie wygórowanego a nie odpowiedniego wynagrodzenia.

W uzasadnieniu tych zarzutów podkreślano, iż zawarte w postanowieniu określenie służebności przesyłu jest niejasne i niewystarczające, w szczególności brak jest wskazania długości gazociągu na działce wnioskodawczyni oraz szerokości pasa służebności. Wskazano na zawyżenie powierzchni służebności na 633 m² i powołano się na składane zastrzeżenia do opinii biegłego w tym zakresie. W związku z powyższym kwestionowani przyznane wnioskodawczyni wynagrodzenie jako zawyżone.

Przedstawiając opisane wyżej zarzuty uczestnik wniósł o:

1. zmianę punktu 1 zaskarżonego orzeczenia poprzez zastąpienie zapisu o gazociągu wysokiego ciśnienia zapisem o gazociągu średniego ciśnienia;
2. zmianę punktu 1 poprzez wskazanie strefy kontrolowanej sieci gazowej średniego ciśnienia (...), (...), której szerokość wynosi 1m, tj.0,5 m od osi gazociągu w obie strony;
3. zmianę punktu 2 zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie odpowiedniej wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności;
4. zmianę punktu 3 postanowienia poprzez wskazanie, że koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie ponosi każdy uczestnik samodzielnie;
5. zmianę punktu 4 postanowienia poprzez orzeczenie o podziale wydatków na opinię biegłych po połowie pomiędzy wnioskodawczynią i uczestnika;
6. zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania odwoławczego.

Wnioskodawczyni wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika co do istoty sprawy nie zasługiwała na

uwzględnienie, natomiast nie były pozbawione podstaw zarzuty odnoszące się

do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania oraz wskazujące na błędy w opisie ustanowionej służebności przesyłu zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Sąd Rejonowy mylnie wskazał w punkcie 1 postanowienia, iż służebność związana jest z posadowieniem na działce wnioskodawczyni gazociągu wysokiego ciśnienia (...)i (...), w sytuacji, gdy ewidentnie chodziło w sprawie o gazociąg średniego ciśnienia (...)i (...) (tak zarówno w złożonych do sprawy dokumentach i opinii biegłego J., jak również w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia). Błędne było również wskazanie w punkcie 1 postanowienia, iż przebieg służebności jest oznaczony na mapie sporządzonej przez biegłą J. S., podczas gdy odnośna opinia sporządzona została przez biegłego K. H..

Powyższe oczywiste omyłki podlegały sprostowaniu przez Sąd drugiej instancji na podstawie art.350§1 i 3 kpc.

Za nietrafne uznać należało sformułowane przez skarżącą zarzuty naruszenia prawa materialnego oraz prawa procesowego mające mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy co do jej istoty

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż nie dostrzega się wad postępowania przed Sądem pierwszej instancji, gdyż zostało ono przeprowadzone starannie i wyczerpało wszystkie niezbędne aspekty postępowania o ustanowienie służebności przesyłu, z uwzględnieniem inicjatywy dowodowej uczestników. Wbrew zarzutowi skarżącej wyniki tego postępowania zostały ocenione właściwie, bez przekroczenia zasad wyznaczonych przepisem art.233§1 kpc. Z dyspozycji normy art. 233 kpc wynika, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Ponadto podkreślenia wymaga również okoliczność, iż ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wążąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Zwrócić należy uwagę na to, że sama subiektywna ocena i odczucia strony skarżącej w odniesieniu do rozstrzygnięcia dokonanego przez sąd pierwszej instancji nie predestynują jej do negacji zapadłego w sprawie orzeczenia poprzez wskazywanie uchybień natury proceduralnej, w tym niewłaściwej oceny lub pominięcia określonych dowodów, której miałyby dopuścić się Sąd Rejonowy. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd zasady swobodnej oceny dowodów wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów; nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 kwietnia 2006 r., I ACA 1303/05, LEX nr 214251). Do naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby skarżący wykazał uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05). Z tego punktu widzenia nie można podważyć słuszności tezy, iż uczestniczka nie zdyskredytowała opinii biegłego z zakresu gazownictwa, gdyż przy uzasadnionym uznaniu tej opinii za fachową, logiczną i wyczerpującą badane zagadnienie, wymagałoby to przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego tej specjalności, który doszedłby do wniosków odmiennych, zgodnych z zapatrywaniem uczestniczki. Nie mogły tego zastąpić wywody zawarte w piśmie procesowym uczestniczki z 20 listopada 2013r. wyrażające jej przekonanie co do tego, iż wystarczające byłoby ustalenie obszaru niezbędnego do korzystania ze służebności przy przyjęciu pasów gruntu po 0,5 m² od osi gazociągu z obu jego stron. Przede wszystkim uczestniczka powoła się w tym zakresie na niewiążące w postępowaniu sądowym wewnętrzne Zarządzenie Dyrektora Generalnego (...) w sprawie wprowadzenia do stosowania w (...) sp. z o.o. jednolitych zasad szerokości „pasa służebności przesyłu”, co nie mogło mieć automatycznego przełożenia na potrzeby określenia służebności przesyłu

ustanawianej przez sąd w postępowaniu dotyczącym żądania opartego na przepisie art.305¹ i n. kc. Zawodne może być również bezpośrednie sięganie dla ustalenia przebiegu i zakresu służebności do aktów prawnych regulujących warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie i przesądzanie w związku z tym, czy zastosowanie w sprawie miało rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie z dnia 26 kwietnia 2013r. (Dz.U. z 2013r. poz.640) czy też rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz.U. z 1995r. poz.686). Treścią służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych (art. 305¹ k.c. in fine) (zob. G. Bieniek, W sprawie podmiotowych praw rzeczowych w nowym kodeksie cywilnym, Rejent 2008, nr 2, s. 43). Będzie to oznaczać w praktyce możliwość wejścia przez przedsiębiorcę, któremu przysługuje służebność (a w praktyce jego pracownikom, podwykonawcom), na cudzy grunt obciążony służebnością oraz jego zajęcia w trakcie budowy w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, w celu posadowienia tam urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., podejmowania czynności niezbędnych do utrzymania, konserwacji, remontu, modernizacji, dozoru czy usunięcia awarii urządzeń przesyłowych. Na treść służebności przesyłu składa się również obowiązek właściciela nieruchomości obciążonej znoszenia istnienia cudzych urządzeń na gruncie, w tym znoszenia podejmowanych przez przedsiębiorcę czynności w celu ich posadowienia, a następnie ich utrzymania, konserwacji, remontu, dozoru etc. (E. Gniewek (red.), Komentarz, 2008, s. 473). Konstrukcja służebności przesyłu w kodeksie cywilnym oparta jest zatem na samoistnych przesłankach i do ich zastosowania inne przepisy mogą znaleźć jedynie posiłkowe zastosowanie. Dopuszczalne było również odniesienie się przez biegłego J. w zakresie ustalenia powierzchni służebności do parametrów przewidzianych przez cyt.rozporządzenie z 1995r. w sytuacji, gdy przedmiotowy gazociąg był projektowany i budowany w latach 1997-1998. Opinia biegłego oparta na takiej metodologii nie mogła zostać zdyskwalifikowana przez powołanie się li tylko na parametry określone w cyt. rozporządzeniu z 2013r. gdyż sednem opinii biegłego J. pozostawało to, iż wyznaczył on określoną powierzchnię służebności zgodnie z przesłankami określonymi w art.305¹ i n.kc. Dla lepszego uwidocznienia, iż powierzchnia gruntu koniecznego dla właściwego korzystania ze służebności przesyłu gazu nie musi być tożsama z szerokością stref kontrolnych wskazanych w §10 ust.6 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie z dnia 26 kwietnia 2013r. (Dz.U. z 2013r. poz.640) warto przytoczyć definicję strefy kontrolowanej zawartą w §2 p.10 tego aktu : strefa kontrolowana - obszar wyznaczony po obu stronach osi gazociągu, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, w którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem gazu ziemnego podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłowe użytkowanie gazociągu. Potrzeby i cele ustawienia stref kontrolowanych nie są zatem zbieżne z celami i zasadami ustalania powierzchni gruntu niezbędnej do właściwego korzystania ze służebności, S. to najwyraźniej nie było również obce same skarżącej, skoro w korespondencji przedsądowej z wnioskodawczynią przewidywano określenie „powierzchni działki niezbędnej do prawidłowej eksploatacji gazociągu (582 m²)...”

Ostatecznie zatem, uwzględniając, iż uczestniczka nie doprowadziła do skutecznego podważenia opinii biegłego z zakresu gazownictwa, oparcie orzeczenia na tej opinii było uzasadnione. Nie można było również zgodzić się ze skarżącą, iż treść zaskarżonego postanowienia zawierała dyskwalifikujące je błędy w zakresie określenia i opisu służebności. Konstrukcję punktu 1 –go , w szczególności przez odesłanie do opinii biegłego z zakresu geodezji i kartografii uczynionej integralną częścią orzeczenia uznać należało za prawidłową i dostatecznie jasną. W konsekwencji zaprezentowanego powyżej stanowiska oczywiście bezzasadnym okazało się kwestionowanie przez skarżącą wysokości wynagrodzenia przyznanego wnioskodawczyni, stanowiącego pochodną powierzchni jej gruntu zajętego przez służebności przy zgodzie na stawki za 1 m² wskazane jako adekwatne w opinii biegłego J.. Zatem apelacja co jej zasadniczej części skierowana do meritum orzeczenia Sądu pierwszej instancji okazała się bezzasadna.

Słusznie natomiast zarzuciła skarżąca naruszenie przepisu art.520§1 kpc, gdyż trafnie podniesiono, że uczestnicy postępowania byli w jednakowym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania i takim rozumieniu ich interesy nie są sprzeczne. Zgodnie z podstawową zasadą regulującą koszty postępowania nieprocesowego wyrażoną w

tym przepisie każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, obciążają go zatem koszty czynności, podjętych przez niego lub przez sąd w jego interesie z urzędu lub na wniosek. Zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestniczka byli zainteresowani wynikiem postępowania, które regulowało uprawnienie skarżącej do korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni w określonym służebnością zakresie, a wnioskodawczyni przyznawało stosowaną rekompensatę finansową z tego tytułu.

W tego rodzaju sprawach nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków. Z tych przyczyn Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w jego punkcie III ustalając, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Nie uwzględniono natomiast wniosku o zmianę punktu IV zaskarżonego postanowienia, uznając za uzasadnione obciążenie uczestniczki nieuiszczonymi wydatkami związanymi z kosztami biegłych z uwagi na to, że opinie te okazały się zbieżne ze stanowiskiem wnioskodawczyni, a obciążenie jej tymi wydatkami doprowadziłoby do iluzoryczności przyznanej jej rekompensaty w postaci wynagrodzenia za korzystanie z jej nieruchomości przez uczestniczkę.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 i 3 postanowienia na podstawie art.386§1 kpc w zw. z art.13§2 kpc oraz na podstawie art.385 kpc w zw. z art.13§2 kpc.

O kosztach postępowania za drugą instancję orzeczono na podstawie art.520§2 kpc w zw. z art.108§1 kpc w zw. z art.391§1 kpc z uwagi na to, iż na tym etapie postępowania zarysowała się sprzeczność interesów uczestników, a apelacją w zasadniczej części podlegał oddaleniu.